

τροπῆς διὰ τὴν διαιτίαν 1915-1916 ἐξελέγησαν δὲ οἱ κ. κ.

Φ. ΝΕΓΡΗΣ	Πρόεδρος
Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ	Ἀντιπρόεδρος
Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ	»
Η. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ	Γεν. Γραμματεὺς
Α. ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΣ	Εἰδ. Γραμματεὺς
Δ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΗΣ	»
Α. ΜΡΟΥΜΗΣ	Ταμίας
Ι. ΔΟΑΝΙΔΗΣ	Κοσμήτωρ

Σύμβουλοι ἐξελέγησαν οἱ κ. κ.

- Ι. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
- Γ. ΒΡΥΖΑΚΗΣ
- Π. ΖΑΧΑΡΙΑΣ
- Π. ΖΗΖΥΛΑΣ
- Δ. ΚΑΛΛΙΑΣ
- Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
- Γ. ΡΑΖΕΛΟΣ

Μέλη τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξελέγησαν οἱ κ. κ.

- Δ. ΖΑΜΑΝΟΣ
- Δ. ΚΑΨΑΜΠΕΛΗΣ
- Θ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ

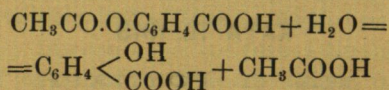
Ἀναπληρωματικά δὲ μέλη οἱ κ. κ.

- Α. ΓΡΙΒΑΣ
- Μ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

D. E. Tsakalotos et S. Horsch, Recherches sur l'aspirine. I. Décomposition de l'aspirine par l'eau.— Bulletin de la Société chimique de France, 5 Août 1914.

Οἱ συγγραφεῖς μελετῶσιν, συναρτήσῃ τοῦ χρόνου, τὴν διάσπασιν τῆς ἀσπιρίνης ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς σαλικυλικὸν καὶ ὀξεικὸν ὀξύ, ἧτις λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν ἐξίσωσιν:

ὡς καὶ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὀξέων (ὕδροχλωρικοῦ, θειϊκοῦ, ὀξεικοῦ, κιτρικοῦ) ἐπὶ τῆς διασπάσεως τῆς ἀσπιρίνης. Τὰ πορίσματα τῆς μελέτης ταύτης εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ διάσπασις τῆς ἀσπιρίνης ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς τὴν συνήθη θερμοκρασίαν εἶνε λίαν βραδεία· εἶνε σχεδὸν πλήρης μετὰ πάροδον 100 ἡμερῶν περίπου.

2) Τὰ ὀξέα (ἰόντα Η) ἐπιδρῶσι καταλυτικῶς ἐπὶ τῆς διασπάσεως ταύτης. Τὸ ὕδροχλωρικὸν καὶ θειϊκὸν ὀξύ ἐπιταχύνουσι τὴν διάσπασιν καὶ ἡ ἐπιτάχυνσις αὕτη εἶνε μεγαλειτέρα μὲ τὸ ἰσχυρότερον τῶν ὀξέων τούτων, τὸ ὕδροχλωρικόν.

3) Τὸ ὀξεικὸν ὀξύ μέχρι διαστήματός τινος χρονικοῦ (8 ἡμέραι) ἐπιταχύνει τὴν διάσπασιν, ἐνῶ ἀκολουθῶς τὴν ἐπιβραδύνει. Εἰς τὸ πρῶτον χρονικὸν διάστημα ἐπικρατοῦσα εἶνε ἡ καταλυτικὴ δρᾶσις τῶν ἰόντων ὑδρογόνου, ἐν ᾧ εἰς τὸ δεύτερον ἡ ἐπιβραδύνσις ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντίθετον ἀντίδρασιν (ὀξεικὸν ὀξύ καὶ σαλικυλικὸν ὀξύ = ἀσπιρίνη + ὕδωρ).

4) Τὸ κιτρικὸν ὀξύ ἐπιδρᾷ περίπου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθ' ὃν τὸ ὀξεικὸν ὀξύ. Ἡ ἐπιβραδύνσις ὅμως τῆς διασπάσεως εἶνε μεγαλειτέρα κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ πιθανῶς δύναται νὰ ἀποδοθῇ εἰς ἐπίδρασιν τοῦ κιτρικοῦ ὀξέος ἐπὶ τοῦ σαλικυλικοῦ ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ ὀξεικοῦ ὀξέος.